

คอลัมน์ “ตอบปัญหาจากผู้อ่าน”

ควบคุมโดย ดวงตา ลักคุณะประสิทธิ์

ในฉบับนี้ดิฉันได้เรียนเชิญอาจารย์สองท่านจากสถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มาเป็นผู้ตอบปัญหาจากสมาชิกภาษาปริทัศน์ของเรา ท่านแรกคือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริวิฐ ทองใหญ่ ณ อยุรยา อีกท่านหนึ่งคือ อาจารย์ผ่าน บาลโพธิ์ ท่านแรกเป็นผู้มีประสบการณ์ในด้าน การใช้ และสอนภาษาอังกฤษมากมาย และยาวนานพอเพียงที่จะรู้และเข้าใจปัญหาของผู้เรียนภาษาได้ เป็นอย่างดี อีกท่านนั้นมีความชำนาญหนักไปทางด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา ซึ่งช่วยทำให้ท่าน สามารถชี้แนะสมาชิกของเราให้เห็นแนวทางการนำเอาเทคนิคทางนี้มาใช้ในการสอนภาษาได้มากขึ้น

ดิฉันขอขอบพระคุณอาจารย์ทั้งสองท่านไว้ ณ ที่นี้ด้วยค่ะ

ถาม เรียนอาจารย์ที่เคารพ

ดิฉันมีปัญหาภาษาอังกฤษจะเรียนถามดังนี้ค่ะ

1. ดิฉันได้ทราบว่าภาษาอังกฤษมีการออกเสียงเน้นหนักเบา มีกฎเกณฑ์อย่างไรคะและมีความสำคัญแค่ไหน ในการฟังและการพูด
2. ที่เรียกว่า *Sentece Intonation* คืออะไรคะ เหมือนกับเสียงหนักเบา หรือไม่มี ความสำคัญอย่างไร
3. *Yes/No Questions* และ *Wh Questions* มีการออกเสียงต่างกันหรือไม่ อย่างไร ดิฉันขอเรียนถาม 3 ข้อนี้ก่อนนะคะ หวังว่าจะไม่รบกวนมากเกินไปและขอกราบขอบพระคุณล่วงหน้าค่ะ

นรมล

ตอบ ก่อนอื่นขอตั้งข้อสังเกตว่า ผู้ถามเป็นคนมีความใฝ่รู้ดีมาก คงจะเป็นนักภาษาที่ศึกษาค้นหิ้งในอนาคต

คำถามที่ถามเป็นเรื่องเกี่ยวกับการออกเสียงทั้งสั้น และถ้าจะให้ตอบโดยละเอียดคงทำได้ยาก จึงขอพูดแต่เพียงสั้น ๆ ในที่นี้ และจะให้ชื่อหนังสือที่อาจซื้ออ่านหรือหาอ่านในห้องสมุดมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ได้เพื่อทราบรายละเอียดต่อไป

1. ภาษาอังกฤษมีการออกเสียงเน้นหนักเบาที่แต่ละพยางค์ของคำเรียกว่า Stress แบ่งออกเป็น 3 ชนิด เรียกชื่อกันต่าง ๆ แต่หมายความอย่างเดียวกันคือ เน้นหนัก เน้นเบา และไม่เน้นเลย

สำหรับหลักเกณฑ์ จำง่าย ๆ ก็คือ ส่วนใหญ่ในหมู่คำสองหรือสามพยางค์ พยางค์หน้าสุดจะมีการเน้นหนักพยางค์ที่เหลือจะไม่เน้นเลย เน้นเบาจะมีปรากฏส่วนใหญ่ในคำสี่พยางค์ขึ้นไปอาจมาก่อนหรือหลังพยางค์เน้นหนักก็ได้ ข้อยกเว้นคงทราบว่ามีอยู่เสมอในภาษาอังกฤษ

ปทานุกรมจะเป็นที่พึ่งได้อย่างดีเมื่อสงสัยและไม่มีคนถามได้อยู่ใกล้ ๆ เพราะจะมีการใส่เครื่องหมายบ่งการเน้นไว้เสมอ ปทานุกรมฉบับ Advanced Learners ซึ่งอาจารย์ภาษาอังกฤษมักแนะนำให้ซื้อจะอธิบายถึงเครื่องหมายที่ใช้ไว้ตอนต้นของเล่ม ได้หัวเรื่อง Stress ควรอ่านให้เข้าใจว่าเครื่องหมายใดใส่พยางค์ที่ให้ออกเสียงเน้นหนัก เครื่องหมายใดใส่พยางค์ที่ให้ออกเสียงเน้นเบาแล้วจึงดูคำที่ต้องการต่อไป

ในการพูดและฟังการออกเสียงเน้นได้ถูกต้องจะทำให้การสื่อความหมายรวดเร็วยิ่งขึ้นแต่มิได้หมายความว่าถูกต้องยิ่งขึ้น พูดอีกอย่างหนึ่งคือความสำคัญยังเป็นรองการเลือกคำที่ถูกต้อง เมื่อออกเสียงเน้นไม่ถูกหากผู้ฟังไม่เข้าใจ เขียนคำให้ดูก็สื่อความหมายได้

2. Sentence Intonation คือการออกเสียงกลุ่มคำที่เป็นประโยค

เมื่อเทียบกับการออกเสียงเน้น (Stress) ข้างต้นจะมีข้อแตกต่างกันหลายข้อ พูดกว้าง ๆ ข้อแรกคือ Stress เป็นการเน้นพยางค์ ส่วน Intonation เป็นการเปลี่ยนระดับเสียงในประโยค (คำว่า sentence ไม่จำเป็นต้องใช้กำกับก็ได้)

ข้อที่สอง เมื่อยกคำมาพิจารณา พยางค์ที่เน้นหนักของคำนั้นจะไม่เปลี่ยนแปลง หรือสื่อความหมายอื่นได้ดังเช่นประโยคเมื่อเปลี่ยนระดับเสียง ตัวอย่างเช่น คำว่า habit

พยางค์แรกนั้น และจะไม่เปลี่ยนเน้นพยางค์หลังเพื่อให้ความหมายเปลี่ยน (มีคำอยู่จำนวนหนึ่งอยู่ในข่ายยกเว้น เช่น คำว่า present และคำว่า produce เป็นต้น) แต่ประโยค You are coming with us. เมื่อเปลี่ยนเสียงความหมายจะผิดไปทันที อาจเป็นเพียงบอกเล่าธรรมดาอาจเป็นคำถาม อาจเป็นคำสั่ง.....ดังนี้ เป็นต้น

ข้อสาม ในการพูดและฟัง Intonation สำคัญอย่างยิ่ง เพราะถ้าผู้พูดไม่ใช่เสียงที่ถูกต้อก็จะไม่ได้ความหมายที่ต้องการ และถ้าผู้ฟัง ไม่สำเนียงให้ต้อก็จะไม่สามารถเข้าใจผู้พูดได้ถูกต้อง เมื่อเทียบกับ Stress แล้ว Intonation สำคัญกว่ามาก

ข้อสี่ ในขณะที่ปทานุกรมยังพอเป็นที่ฟังได้ยามไม่ทราบ Stress แต่สำหรับ Intonation ผู้เรียนต้องใช้ความสังเกตด้วยตัวเองมากและต้องจำโดยเลียนแบบจาก model สมัยโบราณ model คือตัวเจ้าของภาษา สมัยนี้อาจฟังเทปที่อัดคำพูดเจ้าของภาษาได้ด้วย ก็เรียกได้ว่าดีขึ้นหน่อย

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับ Intonation มีอยู่มากมายพอ ๆ กับข้อยกเว้นจะอธิบายในที่นี้อย่างสั้นก็จะต้องใช้อย่างน้อย 2-3 หน้ากระดาษ ขอให้ใช้วิธีการสังเกต (ซึ่งผู้ถามคงมีอยู่แล้ว) หากมีเครื่องเล่นเทปฟังลงทูนชื่อเทปของบริษัทแมนซีโอ Active Intonation โดย V.J. Cook จะช่วยได้มาก อีกชุดหนึ่งยาวกว่ามาก (และคงแพงกว่ามากด้วยสมัยนี้) แต่ดีและละเอียดกว่าคือ Intonation of Colloquial English ของ J.D.O Connor & G.F. Arnold ของบริษัทเดียวกัน หรือถ้าอยู่ใกล้ห้องสมุดบริติช เคานซิล ก็อาจขอฟังเทปเหล่านั้นได้

3. การออกเสียง Yes/No questions และ Wh questions ถ้าพูดอย่างกว้างที่สุดจะอนุโลมว่าออกเสียงคล้ายกันก็ได้ จริง ๆ แล้วมีความแตกต่างจะตอบด้วยการเขียนก็คงยืดยาวใครเสนอให้ลองฟังเทปดู ถ้าจำไม่ผิดจะอยู่ตอนต้น ๆ

เรื่องของการออกเสียงในภาษาอังกฤษยังมีอีกมากมายและต้องการเนื้อที่ที่จะอธิบายแต่ก็หวังว่าผู้ถามได้รับประโยชน์บ้างพอสมควรจากเนื้อที่อันจำกัดนี้

ศิริรัฐ ทองใหญ่ ณ อยุธยา
ผู้ตอบปัญหา

ถาม คิดันทราบว่าคุณจะเห็นเทคโนโลยีทางการศึกษา กำลังมีความสำคัญมากขึ้นเรื่อย ๆ ในการเรียนการสอน ในฐานะที่เป็นอาจารย์สอนภาษาอยากทราบว่า มีเทคนิคอะไรบ้างที่เหมาะสมจะนำมาใช้ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คิดันอยากได้เทคนิคที่ไม่ต้องการงบประมาณสูงมากในการลงทุน เพราะสถานศึกษาที่คิดันสอนอยู่มีงบประมาณค่อนข้างจำกัดมาก

สมาชิกภาษาปริทัศน์

ตอบ ตามที่สมาชิกภาษาปริทัศน์ได้ให้ความสนใจถามปัญหาเกี่ยวกับเทคโนโลยีการสอนภาษา มา คำถามนี้น่าสนใจมาก แต่ตอบโดยละเอียดคงไม่ได้เพราะคงต้องตอบยาวมากทีเดียว ประกอบกับทักษะทางภาษาก็มีถึง 4 ทักษะใหญ่ ๆ และแต่ละทักษะก็ต้องใช้เทคนิคที่แตกต่างกันไปตั้งนั้น จึงใคร่ขอตอบคำถามนี้พอเป็นแนวทางในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเท่านั้น

เทคโนโลยีทางการศึกษาหมายถึง การสร้าง การใช้ และการประเมินผล ระบบวิธีการ และวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพแก่กระบวนการเรียนรู้ จึงเห็นได้ว่าเทคโนโลยีการสอนภาษานั้นมิได้หมายถึงเฉพาะเพียงการใช้อุปกรณ์แพง ๆ เช่น โทรทัศน์ ภาพยนตร์ หรือการใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษาเท่านั้น การสอนด้วยเพลง การใช้ strip story การเล่นเกมบทบาท (role play) การทำงานเป็นกลุ่มตลอดจนการใช้บทเรียนสำเร็จรูป ก็นับว่าเป็นการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการสอนทั้งสิ้น สิ่งสำคัญก็คือ ผู้ใช้ควรจะทราบจุดมุ่งหมายของการนำวัสดุอุปกรณ์หรือวิธีการต่าง ๆ ให้แน่ชัดเสียก่อนเสมอ เราควรจะถามตัวเองว่า เราต้องการวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ มาทำอะไร ก่อนที่จะถามว่าจะเอาอะไรมาใช้ ถ้าเราทำได้ดังนี้ การเลือกเทคนิคหรือวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ มาใช้ก็จะตรงกับความต้องการและจะทำให้สะดวกต่อการเลือกอีกด้วย และหากจะทำให้เทคโนโลยีมาช่วยในการสอนภาษาอย่างได้ผลจริง ๆ เราจำเป็นต้องมีความรู้และความเข้าใจกระบวนการเรียนรู้ทักษะทางภาษาแต่ละทักษะอย่างละเอียด เช่น ในการสอนอ่าน เราจำเป็นต้องทราบความหมายที่แท้จริงของการอ่าน (operational definition) กระบวนการอ่าน (reading process) และทักษะหรือองค์ประกอบต่าง ๆ ของการอ่าน เราจึงจะสามารถเลือกวิธีการสอนให้เหมาะสมและสอดคล้องกับธรรมชาติของการอ่านได้

เทคโนโลยีการสอนภาษาราคาเยาที่ท่านสมาชิกถามมานั้นมีอยู่ด้วยกันจำนวนมาก ผมขอยกมาเป็นตัวอย่างพอเป็นแนวทางเพื่อท่านอาจนำไปตัดแปลง เพิ่มเติม หรือคิดค้นขึ้นมาใหม่ ดังนี้

1. การใช้วัสดุและอุปกรณ์ช่วยในการสอน

1.1 การใช้รูปภาพ เช่น การตัดภาพจากแหล่งต่าง ๆ เช่น จากนิตยสาร หนังสือพิมพ์ ภาพโฆษณา ปฏิทิน ฯลฯ แล้วเก็บสะสมไว้ จากนั้นจึงนำมาใช้ในการสอน รูปภาพหาได้ไม่ยากนัก และยังสามารถนำมาใช้ประกอบการสอนทักษะต่าง ๆ ได้หลายทักษะอีกด้วย เช่น อาจนำมาใช้ในการสอนพูดเราอาจนำภาพเหตุการณ์ที่น่าสนใจ หรือภาพชีวิต มาให้นักศึกษานักศึกษาแสดงความรู้สึก ความคิดเห็น หรืออาจเพียงบรรยายภาพก็ได้ เราอาจนำภาพเหล่านี้มาใช้ในการเขียนได้ในทำนองเดียวกัน นอกจากรูปภาพธรรมดา ๆ เราก็อาจนำภาพการ์ตูนหรือภาพล้อที่ตัดจากนิตยสาร หรือจากหนังสือพิมพ์มาใช้ได้อีกด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาพที่กล่าวถึงนี้ส่วนใหญ่จะเป็นภาพลายเส้น จึงทำให้เราสามารถนำมาถ่ายลงไข และอัดสำเนา (โรเนียว) แจกนิสิตนักศึกษาได้โดยง่าย หากไม่แจกเราก็อาจนำเอาภาพลายเส้นนี้ไปถ่ายลงแผ่นภาพโปร่งแสง (overhead transparency) แล้วนำมาฉายประกอบการสอนได้อีกด้วย

1.2 การใช้เทปตลับ ผมเชื่อว่าตัวเทปท่านคงหาได้ ซ้อยู่ยากเกี่ยวกับการใช้เทปคงจะเป็นรายการที่จะต้องบันทึกลงในเทปเสียมากกว่า รายการหรือสิ่งที่จะนำมาบันทึกลงในม้วนเทปนั้นอาจได้มาจากแหล่งต่าง ๆ เช่น จากรายการทางวิทยุ หรือโทรทัศน์ อาจจัดจากรายการข่าวประจำวันหรืออาจจัดรายการต่าง ๆ จากสถานีวิทยุเสียงอเมริกา (VOA) หรือสถานีวิทยุ BBC ของอังกฤษซึ่งล้วนรับได้ในระบบคลื่นสั้น (SW) แต่หากเห็นว่าเป็นการยุ่งยาก ท่านก็อาจบันทึกจากรายการภาคภาษาอังกฤษจากสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยก็ได้ หรือท่านอาจเตรียมข้อความที่ต้องการแล้วให้เจ้าของภาษาอาจเป็นอาสาสมัครชาวต่างชาติ หรืออาจารย์อัตราจ้าง ฯลฯ เป็นผู้อ่านข้อความนั้นให้ก็ได้

1.3 การตัดเรื่องต่าง ๆ จากนิตยสาร หรือจากหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ เช่น อาจตัดบทความ บท บรรณาธิการ หรือแม้กระทั่งข่าวหรือเรื่องขำขัน แล้วนำมาผนึกบนกระดาษอัดสำเนา หรือกระดาษแข็งเก็บสะสมไว้ จัดหมวดหมู่ให้ดี จากนั้นก็นำมาใช้ในการสอน อาจเป็น

การสอนอ่าน สอนพูด สอนเขียน หรือจะนำเรื่องเหล่านี้ให้เจ้าของภาษาอ่านแล้วบันทึกลงเทป เพื่อนำไปใช้ในการสอนฟังหรือพูด ก็ได้

1.4 การใช้สไลด์ หรือแผ่นภาพโปร่งแสง ข้อยุ่งยากประการหนึ่งในการสอนภาษาต่างประเทศก็คือผู้เรียนมักมีแรงจูงใจในการเรียนน้อย โดยเฉพาะการเรียนภาษาอังกฤษในรายวิชาที่เป็นวิชาบังคับ และซ้ำตัวภาษาเองก็เป็นนามธรรมมาก ดังนั้นบางครั้งสิ่งเหล่านี้ก็มีผลทำให้ผู้เรียนขาดความสนใจเท่าที่ควรการใช้สไลด์ และแผ่นภาพโปร่งแสงอย่างถูกวิธี และเหมาะสมกับบทเรียนจะช่วยแก้ปัญหาได้มากที่สุดที่เดียวสไลด์และแผ่นภาพโปร่งแสงนั้นเราอาจหาซื้อได้ตามร้านที่จำหน่ายอุปกรณ์การศึกษา เช่นสไลด์เกี่ยวกับฤดูกาลต่าง ๆ สไลด์เกี่ยวกับอาชีพ ฯลฯ ถ้าหากราคาแพงเกินไปหรือหาซื้อไม่สะดวก เราก็สามารถผลิตเองได้ง่าย ๆ เช่นการถ่ายจากภาพปฏิทินจากนิตยสาร National Geography และแหล่งอื่น ๆ ราคาผลิตต่อ 36 ภาพ (1 ม้วน) ก็ไม่สูงจนเกินไปนัก ข้อสำคัญก็คือเราจะต้องคิดเสียก่อนว่าจะนำสไลด์นี้ไปช่วยในการสอนเรื่องใด เขียนจุดมุ่งหมายออกมาให้ชัดเจน แล้วจึงมาแปลจุดมุ่งหมายนั้นออกมาเป็นภาพที่ต้องการ ท่านอาจทำ script ง่าย ๆ โดยเขียนให้ชัดเจนว่าภาพที่ 1 จะต้องเป็นภาพอะไร จะเน้นให้เห็นอะไรเป็นพิเศษ ทำไปอย่างนั้นจนครบทุกภาพที่ต้องการ แล้วจึงลงมือถ่ายทำเอง หรือปรึกษาผู้รู้เกี่ยวกับการถ่ายสไลด์ ถ้าท่านสามารถผลิตสไลด์ออกมาเป็นชุด ๆ อย่างนี้ผมก็เชื่อว่าท่านสามารถจะนำประสบการณ์นี้ไปปรับปรุงการผลิตสไลด์ชุดต่อ ๆ ไปให้ดียิ่งขึ้น หากใช้ไปแล้วพบว่าภาพใดไม่เหมาะสมก็เปลี่ยนเสียใหม่ หากจะให้สะดวกและน่าสนใจมากขึ้น ท่านอาจบรรรทีกำบรรยายภาพลงในเทปแล้วใช้เทปควบคู่ไปกับสไลด์ก็ได้

ทั้งสไลด์และแผ่นภาพโปร่งแสงอาจมีประโยชน์อย่างยิ่งกับการสอนทุกทักษะ เช่นอาจใช้เพื่อช่วยทำให้บรรยากาศห้องปฏิบัติการภาษามีชีวิตชีวาขึ้น เป็นการช่วยเปลี่ยนความรู้สึกของนิสิตนักศึกษาหลายคนที่เห็นว่าห้อง Lab ก็คือ ห้อง “หลับ” แต่นี่เป็นเพียงการใช้สไลด์หรือแผ่นภาพโปร่งแสงเฉพาะในการสอนโดยตรงในห้องเรียนเท่านั้น ที่จริงแล้วสไลด์-เทป (สไลด์ที่สามารถเปลี่ยนภาพเป็นภาพต่อไปโดยใช้สัญญาณจากเทปเสียง) อาจนำมาใช้ในการสอนชนิดที่ให้ผู้เรียนศึกษาด้วยตนเองได้ เช่นอาจจัดทำ booth หรือ carrel เช่นที่อ่านหนังสือในห้องสมุดเป็นที่ให้ผู้เรียนมาศึกษาเรื่องต่าง ๆ ด้วยตนเองก็ได้

1.5 การใช้ภาพยนตร์ ท่านอาจคิดว่าการใช้ภาพยนตร์ต้องสิ้นเปลืองงบประมาณมาก แต่ที่จริงแล้วการใช้ภาพยนตร์เพื่อประกอบการสอนไม่ทำให้สิ้นเปลืองงบประมาณมากนัก เพราะเราสามารถยืมภาพยนตร์จากแหล่งต่างๆ ได้ เช่นจาก AUA จาก British Council หรือจากสถานทูตต่าง ๆ ปัญหาก็คือท่านจะยืมภาพยนตร์เกี่ยวกับอะไรจึงจะนำมาใช้สอนได้ ปัญหาข้อนี้ต้องย้อนกลับไปที่คุณมุ่งหมายของการใช้ภาพยนตร์ประกอบการสอนของท่าน ท่านอาจยืมภาพยนตร์เกี่ยวกับสถานที่สำคัญ แหล่งท่องเที่ยวชีวิตความเป็นอยู่ ฯลฯ ก็ได้ภาพยนตร์เหล่านี้อาจนำไปใช้สอนได้กับทุกทักษะ ทั้งการฟัง พูด อ่าน และเขียน วิธีที่ดีที่สุดก็คือท่านอาจติดต่อขอรายการภาพยนตร์จากแหล่งต่าง ๆ แล้วนำมาพิจารณา หรือลองยืมมาฉายดูก่อนก็ได้

2. การใช้วิธีการแบบต่าง ๆ เช่นวิธีการแบบ Total Physical Response (TPR) วิธีแบบ Councelling Learning (CL) หรือ Community Learning Language (CLL) วิธีแบบ Suggestopedia หรือวิธีแบบ Silent Way ก็ได้ รายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ท่านอาจศึกษาได้จากภาษาปริทัศน์ และจากนิตยสาร English Teaching Forum แต่มีข้อคิดเกี่ยวกับวิธีการต่าง ๆ น้อยว่าแม้วิธีการเหล่านี้อาจเป็นวิธีการที่ต้องใช้เวลายาว หรืออาจเหมาะกับการสอนผู้เรียนบางกลุ่ม แต่แนวคิดกว้าง ๆ เกี่ยวกับวิธีเหล่านี้ก็คือ ในการสอนนั้น เราควรพยายามให้ผู้เรียนเกิดการตอบสนอง หรือเรียนรู้ทั้งตัวทั้งค่านิชาการและด้านจิตใจ การสอนในสิ่งที่ผู้เรียนไม่สนใจ ก็ทำให้การสอนไม่ได้ผล หรือได้ผลไม่เท่าที่ควร ผู้สอนต้องคำนึงเสมอว่าผู้เรียนมีความรู้สึก มีชีวิตจิตใจ ดังนั้นผู้สอนจึงควรพยายามช่วยเสริมสร้างบรรยากาศการเรียนให้แก่ผู้เรียนด้วย นอกจากนี้ในการตั้งคำถามให้ผู้เรียนตอบ ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้สมอง ใช้ความคิด ก่อนตอบด้วย บางทีการที่ผู้สอนเงียบ หรือหยุดพูดชั่วประเดี๋ยวหนึ่งอาจมีค่าต่อความคิด และต่อชีวิตของผู้เรียนก็ได้ เพราะช่วงที่ผู้สอนเงียบไปนั้นผู้เรียนจะได้คิด และความคิดนั้นอาจเป็นความคิดที่มีความหมายต่อชีวิตของเขาก็ได้

3. การใช้กิจกรรมต่าง ๆ เช่นการใช้เพลง เกม Strip Story, Split Dialogues, Combining Arrangement รายละเอียดเหล่านี้ท่านอาจศึกษาได้จากหนังสือ Group Activities Language Learning แต่งโดย John Rogers และหนังสือ Guidelines No. 1 (June 1979) ซึ่งเป็นหนังสือเกี่ยวกับ Communication Activities โดยตรง ซึ่งล้วนเป็นหนังสือจาก SEAMO

Regional Language Center (Singapore) ข้อคิดสำหรับการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ก็คือต้องให้ผู้เรียนเกิดความสุข และเกิดการเรียนรู้ตามตามจุดมุ่งหมายของบทเรียน ไม่ว่าจะให้ผู้เรียนทำกิจกรรมใดก็ตามคำสั่งจะต้องง่าย ชัดเจน และสะดวกแก่การปฏิบัติ

หากท่านสนใจอยากจะค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับการนำเทคโนโลยีมาช่วยในการสอน ผมใคร่ขอแนะนำหนังสือที่น่าสนใจ เพราะอ่านแล้วจะช่วยให้เรามองเห็นภาพการนำเทคโนโลยีมาช่วยในการสอนได้ชัดเจนขึ้น หนังสือชื่อ AV Instruction : Technology, Media, and Methods แต่งโดยผู้แต่งสามคนคือ James W. Brown, Richard B. Lewis, Fred F. Harclerod จัดพิมพ์โดยสำนักพิมพ์ McGraw-Hill และอีกเล่มหนึ่งชื่อ Teaching and Media : A System Approach ของ Verson S. Gerlach และ Donald P. Ely ซึ่งจัดพิมพ์โดยสำนักพิมพ์ Prentice-Hall.

ผ่าน บาลโพธิ์
ผู้ตอบปัญหา